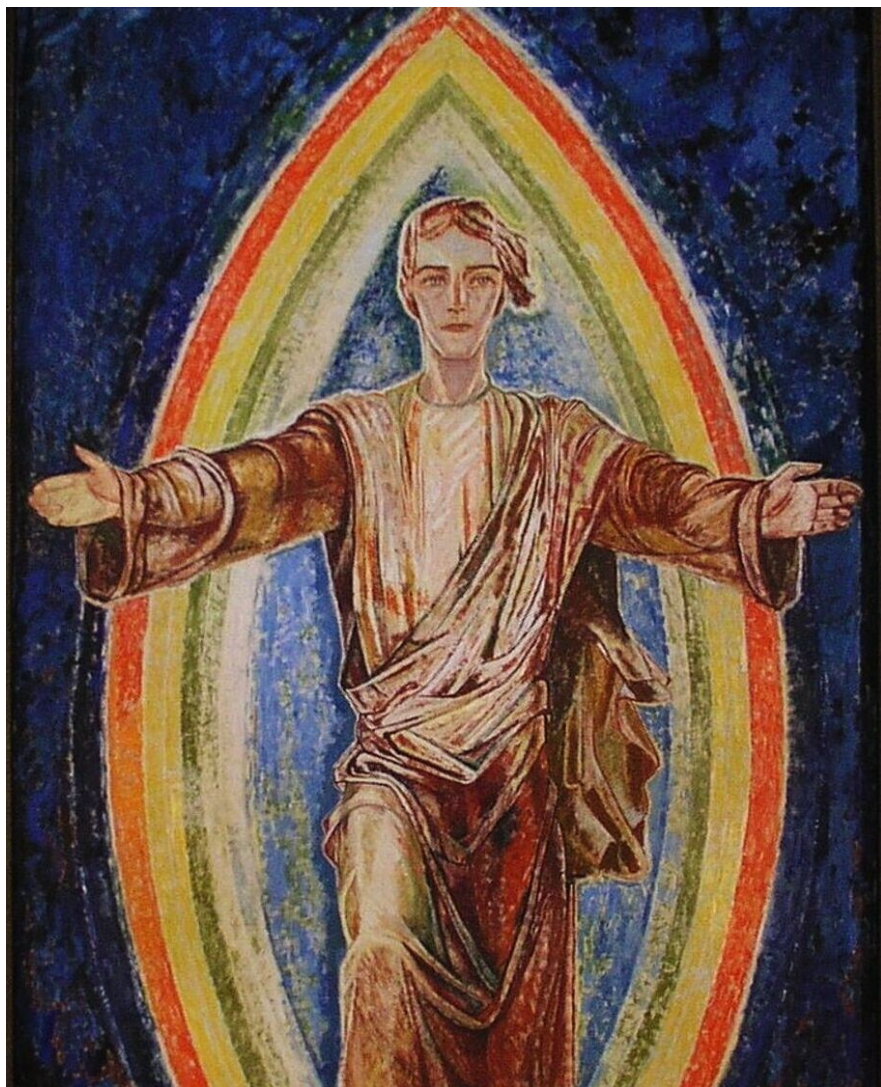


Kristuskyrkan

Helsingfors svenska metodistförsamling, Apollogatan 5
sommaren och höststarten 2024



Altartavlan i Linköpings domkyrka

Närma er Gud, och han skall närma sig er.

Jak 4:8

...och jag är din

I Kristuskyrkan har vi i snart två år avslutat varje förmiddagsgudstjänst med en bekännelse som vi lånat från Martin Lönnebos andliga vägledning Frälsarkransen: "Du är gränslös, du är nära. Du är ljus och jag är din." Det kändes och känns alltså viktigt att markera att den Gud vi tror på kan nås av varje människa och välkomnar varje människa. Och att vi vill vara en kyrka därefter. När jag började läsa denna bekännelse var utan vidare "gränslös" det största och viktigaste ordet. Men under det här året har jag kommit att mer och mer fästa mig vid det första och sista ordet: "Du" och "din".

Jag hoppas att du någon gång fått uppleva att du sträcker ut dina händer mot ett barn som strålande skyndar sig emot dig. Det är en fantastisk upplevelse! Har du då lagt märke till vart barnet riktar sin blick! Barnet tittar inte på dina öppna armar. Det har redan förstått att famnen är öppen för det. Barnet som rusar emot dig ser dig rakt i ögonen!

När du förstått att Gud är så gränslös att till och med du ryms med, är du inte längre speciellt intresserad att analysera begreppet gränslös. Istället söker du blicken, vill veta mera om den som öppnat famnen för dig. Du vill komma närmare och närmare. Du vill se honom in i ögonen och värmas av den kärlek de uttrycker.

Den överväldigande sanningen är nämligen att vår gränslöse Gud har ett ansikte. Det har drag av en människa. Det tillhör honom som "till det yttre [blev] människa" (Fil 2:7) och är "den osynlige Gudens avbild" (Kol 1:15). Han har ett namn, han heter Jesus! Genom att läsa evangelierna, dvs. de fyra första böckerna i Nya testamentet, träder bilden av honom fram undan för undan. Han sade: »Jag är världens ljus" (Joh 8:12). Jag får bekräfta det i bekännelsen "Du är ljus" och lägga till "...och jag är din.

I Johannes evangeliums tolfte kapitel berättas det om några icke-judar, säkert vad vi skulle kalla sökare. De hade anat att frälsningen inte bara var för judar – Gud är gränslös. Som små barn skyndade de sig in i den öppna famnen och sade: "Vi vill gärna se Jesus." Kristuskyrkan är en plats och en församling dit du kan gå i din längtan efter att få se den gränslöse Gudens ansikte.

Stenarna berättar

Jag fick ett brev från församlingen. Det var dags att förnya gravvårdsavtalen för mina farföräldrar och min faster. Blomsterrabatt och gräs eller något annat för de följande åren?

På resor i hemlandet och även utomlands vill jag besöka begravningsplatser och vandra där. Delvis tjänar det mitt behov av estetik men där finns så mycket annat. Inte bara frid och skönhet men även känslan av tidlöshet, helig rofylldhet och en stark förnimmelse av trygghet. Här vilar de, nära och kära, bekanta och obekanta, de för länge sedan hädangångna och de vars grav täcks av färska blomsterhögar.

Jag betraktar namn, jag räknar den hädangångnes livslängd och reflekterar över släktförhållanden, jag sörjer mammor som dött unga och barn som levt bara en liten stund. Men där finns de, tillsammans, och någon minns dem.

På gamla kyrkogårdar ser man ofta gravstenar där man inristat den hädangångnes yrke eller ställning. Särskilt på skärgårdskyrkogårdar vilar sjökaptener, sjökaptensfruar och hemmansägare men även de vars yrkesbeteckningar hör till avlägsen historia. Jag har märkt att denna gamla sedvana har fått ett nytt uttryck. Den hädangångnes yrke eller kära fritidsintresse finns med som bild i gravstenen.

Iniö kyrkogård

Detaljer är fascinerande, estetiken i kors och gravstenar, prydnader i kyrkogårdsportar... Ofta syns sorgen i minnesföremål som kan vara flera, särskilt vid ett barns grav.



Forts. på sid. 6

Juni

Söndag 2.6

11.00 Gudstjänst. Juha Kajander, Luut Klaver, Kaikka och Hans Växby. Efteråt Kafé och gemenskap.

Onsdag 5.6

12.00 Sommarhörna

Brödutdelning i kyrkan och om vädret tillåter kaffe i ”trädgårdshörnan”.

Söndag 9.6

18.00 Sommarkväll i Kristuskyrkan. Musik och Guds ord.

Luut Klaver och Kaikka Växby. Om vädret tillåter dricker vi kaffe i ”trädgårdshörnan”.

Onsdag 12.6

12.00 Sommarhörna

Brödutdelning i kyrkan och om vädret tillåter kaffe i ”trädgårdshörnan”.

Söndag 16.6

11.00 Gudstjänst. Juha Kajander, Luut Klaver, Kaikka och Hans Växby. Efteråt kafé och gemenskap.

onsdag 19.6

12.00 Sommarhörna

Brödutdelning i kyrkan och om vädret tillåter kaffe i ”trädgårdshörnan”.

Söndag 23.6

18.00 Sommarkväll i Kristuskyrkan. Vi sjunger tillsammans och lyssnar till Guds ord. Kaikka och Hans Växby. Om vädret tillåter dricker vi kaffe i ”trädgårdshörnan”.

Sensommar och höststart

24 juni – 15 augusti är det ingen verksamhet i Kristuskyrkan
Gå till kyrkan där du bor eller vistas för tillfället!

Konstens natt 15.8

19.00 och 21.00 Konserter

Söndag 18.8

18.00 Sommarkväll i Kristuskyrkan. Musik och Guds ord. Luut Klaver, Kaikka och Hans Växby. Efteråt kaffe i ”trädgårdshörnan”.

Onsdag 21.8

12.00 Sommarhörna

Brödutdelning i kyrkan och kaffe i ”trädgårdshörnan”.

Söndag 25.8

Ingen gudstjänst i Kristuskyrkan på grund av Metodistkyrkans årskonferens i Korpirauha lägergård, Korpirauhavägen 227, Sjundeå. Avslutningsgudstjänst söndag kl.10.00

Onsdag 28.8

12.00 Sommarhörna

Brödutdelning i kyrkan och kaffe i ”trädgårdshörnan”.

Söndag 1.9

18.00 Höstkväll i Kristuskyrkan. Musik och Guds ord. Luut Klaver, Kaikka och Hans Växby. Om vädret tillåter dricker vi kaffe i ”trädgårdshörnan”.

Söndag 8.9

11.00 Höstfest. Vi samlas inför det nya verksamhetsåret, ett jubileumsår då församlingen fyller 140 år. Luut Klaver, Pro Christo, Kaikka och Hans Växby. Efteråt kafé och gemenskap.

Forts. fr. sid. 3, **Stenarna berättar**

Dessa besök får mig att tänka på hur tiden är begränsad, hur många slags saker det kan hända under livets gång. Trösterikt och vackert är det att se hur man minns dessa människor. Att minnas innebär längtan och tacksamhet. Blommor och brinnande ljus på graven kan man se även mellan de "officiella minnesdagarna".

På Sandudds begravningsplats vilar många vänner som jag minns med tacksamhet, Även Malms begravningsplats står numera nära mitt hjärta. Dess fridfullhet och skönhet väcker i mig tyst förundran.

Malms begravningsplats på hösten

Mina farföräldrars och fasters gravavtal förnyades, men de av församlingen planterade blommorna byts flera gånger under sommaren. Vi syskon brukar alltid skicka till varandra bilder när vi besöker graven där våra nära anhöriga vilar: Så här ser det ut nu, violernas tid är förbi, jag planterade nya, bolltjorna verkar torra... kom ihåg att vattna ordentligt!

Lindallén på Malms begravningsplats

Våren tar oss anhöriga till släktgraven. Att pyssla där ser ut som trädgårdsskötsel men egentligen är det egenvård för själen.

Anne-Maria Lantta



I paradiset

Jag har varit där. På besök. *Slovenský raj*, Slovakiens Paradis, är en nationalpark på 328 kvadratkilometer. Detta paradis består av skog och ängar, berg och kullar, raviner och grottor, åar och bäckar.

Ordet *paradis* leder dock mina tankar till en annan nationalpark. På bergets sluttningar finns många slags vegetationszoner. Särskilt kommer jag ihåg de härliga tujaskogarna men även det djupa snötäcket. På 1600 meters höjd finns väderleksstationen Paradise, världens snöigaste. En gårdskarل kanske skulle tycka att ett lämpligare namn kunde vara Skärseldens berg. Och Mt Rainier är inte vilket berg som helst. Det är en stratovulkan, alltså ett eldsprutande berg. Slumrande visserligen, men det kan vakna. Då förvandlas paradiset till ett helvete. Efter ett utbrott tar det länge innan berget blir ett paradis igen.

Min uppfattning om paradiset är naturligtvis präglad av romantikens natursyn – ju vildare, desto härligare. Tidigare generationer tänkte snarare på ett kulturlandskap. En pastoralidyll med gröna ängar, eller en trädgård. Fortfarande är det många som tänker så.

Bibelns paradis är en trädgård. Ordet *paradis* förekommer i Bibeln antingen ett tjugotal gånger eller bara tre, beroende på översättningen man läser. I den hebreiska texten används ordet *gan* som betyder *trädgård*. Om man ser ordet *paradis* i Gamla testamentet så har ordvalet påverkats av de grekiska och/eller latinska bibelversionerna. Båda orden, *gan* och *paradeisos*, är av persiskt ursprung och betyder alltså *trädgård*.

Persiska trädgårdar lär vara underbara. De har även fått världsarvsstatus. Tretton trädgårdar i fyra länder, men ingen som anlagts på Bibelns tid. Därför vill jag inte dra några slutsatser.

Vad för slags paradis kan vi förvänta oss att få träda in i? Vildmark eller trädgård? Eller lite av varje, *chacun ses goûts*, allt efter tycke och smak? Kanske borde vi säga som aposteln: "Vad inget öga sett och inget öra hört och ingen människa anat, det som Gud har berett åt dem som älskar honom."

Juha Kajander

Varför gör de på detta sättet?

- en serie om gudstjänsten i Kristuskyrkan, del I

I Astrid Lindgrens sagovärld är det de små underjordiska varelserna som undrar när de ser människobarnens handlingar. "Varför gör de på detta sättet?" När någon första gången kommer till en gudstjänst i Kristuskyrkan kanske samma fråga ställs. I en serie ska jag försöka besvara några av de frågor som kan uppstå.

Varför är det inte en präst som hälsar välkommen till kyrkan? Ett enkelt svar är att vi inte har en egen utnämnd pastor just nu. De pastorer du möter är antingen frivilligarbetande pensionärer eller gästpredikanter. Men ett tydligare och viktigare svar är att vi vill markera att gudstjänsten i Kristuskyrkan inte är prästernas egendom, utan hela församlingens tjänst inför Gud. Det vill vi markera genom att en medlem som inte är pastor hälsar välkommen. Och vi är glada för att du delar vår gemenskap.

Hans Växby

Kontakt

e-post, helsingfors@metodistkyrkan.fi

Hemsida: helsingfors.metodistkyrkan.fi

Facebook: Kristuskyrkan - Helsingfors svenska metodistförsamling

Bankkonto, FI18 4055 2610 0003 76, referens 3020

Sonja Nygård, församlingsrådets ordförande 040 019 8904,

Hans Växby, gudstjänster. 040 081 1873,

Rita von Konow, församlingsarbetare. 040 096 4877,